

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. Atılım'ın 1 Mart günlü sayısında yer alan:

- Dünya emekçi kadınlar günü Spk: Yav.

- Müzik (B-163)

- 8 Mart geleneği

- Müzik B, 43

- Yok sayılan yüce dağ Spk: Ays.

- Müzik (K-73)

4. Derê Çiyê'nin mektubunu /Haz. Şerf.) Spk: Ays.

5. Halkın Kürsüsü programını /Haz. Ç./ Spk: Yav. ve Ays.

D.D. Bu yayınıımıza başlarken, tüm kadın dinleyicilerimizin 8 Mart dünya emekçi kadınlar gününü kutluyoruz.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA YAKFI

8.3.1986 Şrf.

TKP'nin Sesi

Konu: Derê Çiyê'nin mektubu

Q. ---Sevgili Dinleyiciler,şimdi bize Diyarbakır'dan Derê Çiyê imzasıyla yazan ve Diyarbakır halkının yaşamını anlatan muktubunu sunuyoruz:

Ay. ---Bölgemizde sevindirici gelişmelerle birlikte çok üzücü ve olumsuz gelişmeler de vardır.Sevindirici ve üzücü gelişmeler dedik. Üzücü olaylar,memleketimiz faşist çizmeler altındadır.Hepimiz yaşıyoruz,görüyoruz,yüzlerce,binlerce yurtsever,devrimci,komünist zindanlarda öldürüldüler,sakat,eli iş tutmaz duruma getirildiler. Köylerde kadınların,kızların namusları kirletildi.Bunların örnekleri saymakla bitmez.

Halkımızın geleneğidir.Herşeyinden vazgeçse bile,namusundan vazgeçmez.Bugün çok ağır altında yaşıyoruz.Ama düşmanın bize yap-

2.

tıklarını onun yahına bırakmayacağız.Şimdi Diyarbakır siyasi polisi işkence ve terörünü 1.Şube'nin,karakolların ve cezaevinin dışın da da sürdürüyor.Cezasını tamamlayanların ailelerini,çoluk-çocuklarını rahatsız ediyor.Bu ırz düşmanları sayısız politik tutuklunun eşlerinin peşine takılıyor, itibarını düşürmek,onurlarını kırmak için en aşağılık hareketlerde bulundular,bulunuyorlar.Bir çok kadına,"kocandan boşan istediğini veririz" diye yalan vaadlerde bulunuyorlar.Bu yolda öylesine aşağılık yöntemlere başvurdular ki, çok çocuklu birçok aileyi bile dağıttılar.Bir çok kadın ise polislerin kendilerine yaptıkları hakaretleri,utandıkları için kimseye söyleyemiyorlar.Oysa bu konuda polislerin yaptıklarını anlatmamak,tüm halka bu rezil köpeklerin yüzünü açığa çıkarmak gerek.

Bir süre önce bir tutuklu hanımı ablasıyla birlikte evine dönerken polis tarafından takip ediliyor.Artık bu takibe dayanamayan

3.

iyor
iki kızkardeş sokaktaki taşlara sarılılar ve ~~poli~~ küfürlerle polisleri kovalıyorlar. Bu iki kadının ~~topu~~ sokakta bulunanlar da destekleyince polisler bir daha o sokağa uğrayamıyor. Bu olay ~~çok~~ çevrede sevinç ve cesaret kaynağı oldu.

Bu da sevindirici olaylardan biri. Diğer sevindirici gelişmeler ise, halktaki korkunun kırılmasıdır. Genel olarak artık faşist diktatörlüğün terörizmi engelledik sözleri kalkan olarak kullanılamıyor. Diktatörlüğün, şimdi halkın dikkatlerini yönelteceğimiz ne bulacağız, diye düşündüğü kesindir. Halk çok geniş ölçüde huzursuzdur. Türk-İş'in miting koyması, Anayasanın değiştirilmesi üzerine tartışmaların sürmesi, halk kesimlerinin diktatörlüğe karşı cesaretlenmesine de yolaçıyor. Ayrıca halk gözünü devrimci güçlerin eylemlerine, girişimlerine de dikmiş. Devrimci güçler arasındaki olumsuz

24.

ilişkilerin halkı derinden yaraladığını kendi yaşamından biliyorum. Halk artık devrimcilerden, şu şunun adamı, bu bunun taraftarı sözlerini duymak istemiyor. Tüm devrimci güçlerin bir yumruk halinde faşist rejime karşı çalışmasını bekliyor. Eğer bu yeterince sağlanırsa emekçi halktan daha şimdiden, umulanın çok üstünde destek sağlanacaktır. Yoksa düşmanı sevindireceğiz. Bu amaca ulaşabilmek için, sağlıklı bir demokrasiyi yerleştirebilmek için çalışmalıyız. Bu adım, geçmişte yaşadıklarımızdan öğrendiklerimiz süzülerek, sağlam atılmalıdır.

"TKP'nin Sesi"

Halkın Kuruşu

7.3.1986 Cuma
Çiğdem

{ - İyi günler değerli dinleyiciler

Bugünkü programımıza, tüm kadın dinleyicilerimizin 8 Mart'ını kutlayarak başlamak istiyoruz. Ve kadın dinleyicilerimizin yurdun çeşitli köşelerinden gönderdikleri ve 8 Mart'ta ⁱⁿ ~~taahhütleri~~ ~~xxxxxxx~~ ~~eddikleri~~ ~~mektupları~~ ~~xxxx~~ öneminden söz ettikleri mektuplardan iki tanesini sizlere okuyoruz.

İstanbul'dan "Cemile Ana" inzasıyla yazan bir dinleyicimiz "Adyomuz aracılığıyla" diyor "Ülkemiz kadınlara, 8 Mart Dünya Kadınlar günü nedeniyle bir mesaj iletmek istiyorum." diyor:

- Kadınların kurtuluşu toplumsal kurtuluşa bağlıdır. Ama bugün birincil görevimiz, demokrasiyi kazanmaktır. Çünkü kadınla-

rın kendi haklarını savunması, yurt ve dünya sorunlarıyla ilgilenererek çözümüne katılması ilkelerine demokrasiyi kazanarak biraz daha yaklaşabiliriz. / 8 Mart'ı bu bilinçle kutlayalım...

5. -Yine İstanbul'dan yazan A. Candan dinleyicimiz da tüm ~~xxx~~ kadınların 8 Mart'ını kutladıktan sonra şöyle yazıyor.

2. ^{Faşist} ~~By~~ rejim, tüm kadınlarımızın yaşam koşullarını iki kata zorlaştırıyor. Kadınlarımız, insan olarak kendilerine tanınması gereken en doğal yaşamsal haklarının gaspedilmesinden dolayı zaten eziliyorlar. İşbirlikçi burjuvazinin ekonomik bunalımın yükünü emekçilere yıkmak için saldırgan, zorba bir politika izlemesi kadınlarımızın mücadeleye çok daha güçlü atılmasını gerektiriyor. ~~Emekçilerimiz kadınlarımız işyerle-
rinde, fabrikalarda hem ucuz emek kaynağı olarak, hem de cin-
ayetlerinden dolayı sömürüyor~~ dar.

* yayınlanan Türkiye postası polestinin adresini soruyor.
Türkiye postası'nın adresi 90 Moltke Strasse 45. 4100
Duisburg F.R.G.

Bugün Ülkemiz emperyalizme sıkıca bağlandı ve ülkede hukuk, adalet işlemez oldu. Kadınlar bugün daha inatla savaşıyorlar. Ülkemizi Evren-Özal yönetiminden kurtarmak için, barış için, genel af için, işkencelere son verilmesi için, şimdi daha güçlü, daha bilingli el ele verelim, sıkıca kenetlenelim.

{ - İstanbul'dan A. Candan adlı dinleyicimizin mektubunu dinlediniz. Programımıza Suudi Arabistan'dan yazan bir dinleyicimizin Ama önce dinleyicimizin bir istekini yerine getiriyoruz. Ali Güneş Fed. Almanya mektubuyla devam ediyoruz. Ali Güneş adlı dinleyicimiz, daha önce radyomuzda ("İstanbul'dan bir işçi" imzasıyla) mektup gönderen ve mektubu 14 Ocak 1986 tarihli tartışma programında yer alan mektuba na cevap veriyor. Önce "İstanbul'dan bir işçi" imzalı dinleyicimizin mektubunu ~~xxxxxxx~~ hatırlatalım:

-Fabrikadan arkadaşlarla ekonomik, politik durum üzerine tartışıyoruz. Aramızda farklı görüşten arkadaşlar var. Dindar bir arkadaşımız, emekçilerin gerçek kurtuluşunun şariat düzeninde olduğunu savunuyor. Hiçbir politik görüşten yana olmayan

birkaç arkadaş ona şu soruyu yönelttiler."Sözünü ettiğin o düzende işçiler kendi alınterlerine sahip çıkabilecekler mi? Ürettikleri değerlere, fabrikalara, makinalara sahip olabilecekler mi? Bunları tüm halkın malı yapabilecekler mi? Şariat düzenini savunan işçi arkadaş elbette bunlara cevap veremiyordu.

- ~~Sırdı~~ Suidi Arabistan'dan yazan Ali Güneş adlı dinleyicimiz, Cevabını aynen bu işçiye cevap göndermiş. Okuyoruz:

~~xxBixxxeria~~

2 - Bir Şariat devleti olan Suudi Arabistan'da çalışan bir işçi olarak, bu ülkede olanları, işçilere yapılan haksızlıkları saymaya kalksak, her halde radyonuzu bir yıl bu yayınlara ayırmak zorunda kalırsınız. İnsan nereden başlayacağını bilemiyor. Suudi Arabistan, ABD'nin dev petrol tekellerinin, silah satıcılarının kontrolünde bir ülke. Petrolünü Amerikalılar çıkarıyor, silahını Amerikalılar satıyor. Amerikalı, Japon ve Avrupalı emperyalistler, bu ülkedeki petrol gelirini kendi ceplerine akıtabilmek için bütün tüketim sanayileri ile girmişler bu ülkeye. 20 yıl önce deveden başka taşıt bilmeyen bu ülkede bugün Mersedes 1001'ler, son model spor arabalar var. Suudi Arabistan'ın kendi ulusal sanayiini kurabilmesi için gerekli olan yatırımların tümü engellenmiş emperyalistlerce. Onlar, petrolü kendilerine ucuza

satan, ve kendi tüketin mallarına karşı da hiç bitmeyen ~~bir~~ talebe sahip bir ülke yaratmışlar/ 20 yılda. En büyük ortakları da Suudi Arabistan'ın kraliyet ailesi. Kraliyet ailesine ^{dahil} sahip prensler, ~~ve~~ şeyhler ve palazlandırılmış, çeşitli asalet rütbesi taşıyan ayrıcalıklı kişiler bu tekellerin işbirlikçileri haline gelmişler. Kendilerine altın küvetli saraylar, muhteşem yazlıklar yapıyorlar. Avrupa'da, Amerika'da evler, köşkler satın alıyorlar. Kumarhaneler de milyonlar harcıyorlar.

Ya emekçiler? Suudi Arabistan, 1973 yıllarındaki petrol fiyatlarının fırlamasından dolayı geliştirdiği iç inşaat sektöründe çalıştırmak üzere 3 milyon kadar yabancı işçi ve teknisyene kapı ^{kamı} açtı. Ülkelerindeki krizden, yabancı bir ülkede emeğini biraz daha pahalıya satarak kurtulmayı düşünen onbinlerce Pakistanlı, Hintli,

Mısır'lı, Srilankalı müslüman, Filipinli, uzakdoğulu işçi bu ülkeye aktı. Bunlara 70'li yılların sonundan başlayarak, sayıları şu anda 150 000'e ulaşan Türkiyeli işçi ve teknisyenler de katıldı. Başta herşey şimdikine göre daha iyiydi. Bu ülkede çalışabilmek için Suudi vatandaşı bir kefilin himayesine giriliyor, bu kefil çoklukla bir inşaat firmasının ortağı oluyordu. Kendi ülkelerinde kazandıklarından biraz daha fazla kazanan bu emekçiler kendilerini zorla namaza sürükleyen mutavva adlı imamlara, ağızlarından çıkan bir sözle kendilerini işten atan kefillere, emeğe saygı duyan hertürlü dünya görüşüne yasak konulmasına karşı dayandılar. Bir Suudi işçisinin kazandığının onda birini kazanabilmelerine, iş saatlerinin günde 12-15 saate çıkabilmesine karşı dayandılar ve hala dayanmaya çalışıyorlar.

→ - Son yıllarda petrol fiyatlarındaki düşüş, ülkenin iş hacminin daralmasına da yol açtı. Posaları çıkarılarak yıllarca inşaatlarda ça-

- Suudi Arabistan'dan yazan dilekçemi Ali Genç'in mektubunu okumaya devam ediyorum

liştirılan emekçiler şimdi toplu halde işten çıkarılıyorlar ve ülkeyi terketmeye zorlanıyorlar. Suudi Arabistan planlama bakanı 1990 yılına kadar 1 milyon yabancı işçinin geri gönderileceğini söylüyor. Bu kılıç Türkiye'li emekçilerin de başında sallanıyor. İşleri kötüye giden Türkiye'li müteahhitler, işçilerinin geleceğini düşünmeden, işçilerini Arap patronlara satıyorlar. Daha yeni bir olay, Cevahirler firması bir kısım işçilerini ortağı olan Rio¹¹ firmasına devretti/ ve bu Arap firması şimdi bu işçileri "pahalı" oldukları gerekçesiyle sınırdışı ediyor. İş güvencesiymiş, bu insanların geleceğiymiş, düşünen yok.

7'ye
- Dinleyicimiz Ali Günes'in mektubu devam ediyor d.d. Ama biz burada kısa bir ara verelim ve sonra mektubu okumaya devam edeceğiz.

~~1-1~~ Muzık

Suudi Arabistan'da çalışan bir işçi, kefilinin imzasını taşıyan bir oturum belgesi taşımak zorunda. İş değiştirildiğinde, yani kefil değiştiğinde bu belge yenileniyor. Bu belgeyi kaybedenler 3000 Riyal ceza ⁶ vermek zorunda. Üstelik, bu belge kimlik yerine geçtiğinden, bunu kaybedenler yakalandığında hapislere atılıyor ve ^{bir talip edeni} (izini soran) olmadıkça kimse onu bulamıyor.

Son çıkan bir kararla yabancı işçilerin birden fazla iş değiştirmeleri yasaklandı. Yani eğer daha önce bir iş değiştirdiyseniz, artık bu ülkede çalışabilmek için şu andaki patronunuzun dediği herşeyi yapmak zorundasınız. Sözleşme fiyatınızı düşürür, sizi karşılıksız mesai yapmaya zorlar, ve hatta kadınsanız sizden namusunuzla ilgili isteklerde bulunabilir. Evlerde temizlikçi, dikişçi olarak çalışan birçok kadının, bu arada Türkiyeli kadınların da başına gelen, ancak basına yansımayan olaylardır

bunlar.Ve bunu yer, zaman, ve kişi adları vererek hemen kanıtlayabilirim.

İşçilerin kurtuluşunun bir şeriat devletiyle kazanılacağını sanan işçi arkadaşı**lara** şu soruları sorabilir İstanbul'lu işçi arkadaş. oğunluğu müslüman olan emekçileri soyarak, iliklerine kadar sömürerek zenginleşmiş, parasını kadına, kumara, lüks yaşama yatıran şeyhler, prensler bir yanda, boğaz tokluğuna çalışan yine müslüman hintliler, srilankalılar, ^Türkiye'liler bir yanda. Ülkesinin zenginliklerini, ulusal bir sanayi kurmakta kullanacak yerde ABD'den silah alma**ya** yatıran şeriat devleti yöneticileri bir yanda, ^{na ~~kuruc~~} oturamamış/kaybettiği, ya da yanında bulundurmadığı için hapislere atılan, dövölen müslümanlar bir yanda. İnsanları zorla namaz kılmaya çağıran ve gerekirse sopa atan muvavvalar, islam adına atılan söylevler bir yanda, emekçilerin namusuyla oyna

malar, polislerin işledikleri ırza geçme suçları, çölde gruplar halinde esrar içen gençler öte yanda. Bu düzen midir kurtaracak olan emekçileri? Hayır!...

İşçileri kurtaracak olan ancak onların kollarıdır. Ne şeyhler, ne prensler, ne krallar, ne de asalet ünvanları kurtarabilir onları. İşçileri ancak, insanın insanı sömürmediği, hiçbir insanın doğuştan asaletle doğmadığı, herkesin toplumsal ürünlerden emeği kadar pay aldığı, insan onurunun, namusunun, ve her türlü inancının koruma altında olduğu, emekçilerin kendini yönettiği sosyalist bir toplum kurtaracaktır.

~~- Programıya burada sona eriyor. Harekete~~
~~- Programıya son vermeden önce, Süleyman'ın isteğine~~
~~yerine getirelim ne Zati efendinin türkiye'ye işleri için~~
~~P. Almanya'da ^{15 günde bir} yayımlanan Türkiye Postası gazetesini ^{redaksiyon} adresini~~
~~verelim: Moltke Strasse 45, 4100 Duisburg 1.~~
~~Telvar ediyoruz. "~~

— H. S. K. M. 12.

"TKP'nin Sesi"

9.3.1986/Pazar

"Halkın Kürsüsü"

Çiğdem

- Merhaba değerli dinleyiciler,

Bir süredir, radyomuza gelen mektup sayısında büyük artış var. Çarşamba günleri yayınlanan ve Perşembe günü öğlene kadar elimize ulaşan tüm devam eden yayınlarımızı izleyen dinleyicilerimiz, (mektupların dökümünün yapıldığı bu programdan görmüşlerdir mektup sayısının arttığını. Ama biliyorsunuz Halkın Kürsüsü programı haftada iki kere, 20 dakika yayınlanıyor. Ve biz, çok istediğimiz halde bir çok dinleyicimizin mektubunu bu haftada 40 dakikalık süreye sığdıramıyoruz. Onların bizi hoşgöreceğini umuyoruz. Ve bugün, elimize ulaşan ve uzun süredir okuyamadığımız mektupların bir kısmın dökümünü yapmak istiyoruz.

İstanbul'dan yazan Çiçek Dere, birkaç ay önce mühendis olarak başladığı fabrikanın koşullarını anlatıyor ve 1600 kişinin çalıştığı bu fabrikada mühendislerin çoğunun ilerici niteliğine dikkat çekiyor. Bize ~~yaz~~ daha ayrıntılı mektuplar göndereceğini belirtiyor.

İzmir'den Kulak misafiri imzasıyla yazan bir dinleyicimiz, bize yazmaya uzun süre ara verdiğini çünkü bu arada radyoyu dinleyemediğini yazıyor. "Bu arada" diyor "radyo dinlemenin benim için büyük bir gereksinim olduğunu anladım".

"Doğu'dan imzasıyla yazan ~~bir~~ dinleyicimiz, Evren'in, Özal'ın daha uzun süre iktidarda kalabilmek için sürekli propaganda yaptıklarını, yasal bir zorunluluk olan çocukların aşılmasını bile kendilerinin bir lütfu imiş gibi gösterip siyasal yatırım yap-

tıklarını söylüyor. "Bizim görevimiz" diyor, "onların yüzündeki sahte maskeyi düşürmektir".

İstanbul'dan yazan Orhan Utku, Türkiye'de işçi sınıfının amansızca sömürüldüğünü, açlığa, sefalete ve umutsuzluğa itildiğini söylüyor. İşçi sınıfının kurtuluşu için marksizmin önemini belirttikten sonra, ~~işçilerin~~ "umutsuzluk, karamsarlık bize göre değil. ~~Sosyalistler~~ Yeterki işçi sınıfının öncü, savaşkan partisi Türkiye Komünist Partisi'nin gösterdiği yoldan gidebilelim" diyor.

İstanbul'dan A. Naci Taş, insanlar arasında yaygın bir kanı olan ~~ve pasifliğix~~ "hep aynı şeyler" görüşünün onları toplumsal olayların dışına ittiğini söylüyor. Her hükümetin "enkaz devraldık" dediğini, ^{hatırlattığını} ayrıca 1962 yılında çıkan gazeteleri de gözden geçirdiğinde aynı konulara rastladığını söylediğini be-

sorunlar
lirtiyor."Oysa" diyor "bu hep aynı olduğu söylenen ~~şeyler~~ ^{sorunlar} çözül-
medi ki....Zaten sorun da bu hep aynı olduğu söylenen ama ~~özalıklı~~
son 6 yıldır kat kat ağırlaşan sorunların üstesinden gelmek."

İstanbul'dan yazan Ceyhun Taş, İstanbul belediyesine hakim
olan "hizmet yok, rüşvet çok" ~~anlayışını~~ politikasından söz et-
tikten sonra"en açık soygun yollarından birisi" diyor,"belediye
zabıtalari tarafından esnaf ve zanaatkarlardan toplanan ceza kar-
şılığı paralardır". Şöyle devam ediyor:

4 A - Ama bunun yanı sıra şu sıralarda gündende olan ~~ve~~ ve yakınd
da uygulanmaya başlayacak olan Belediye İşgaliye Parasında, yani
pazarcıların açtığı her tahta başına ödediği aylık kira bedelinde
yapılan zam ile işgaliye parası 500 liradan 800-1000 liraya
kadar yükselecek. Tabi pazarci esnafı bu parayı veremeyedeği için
sattığı malın fiyatını yükseltecek. Olan tüketiciye olacak ve suçlu

belediye, na
kadar yükseltiliyor. Böylece hem pazarcı esnafı hem de pazarcı
nın bu masrafı çıkarmak için zamlı satacağı ürünleri almak zorun-
da kalan ~~kak~~ tüketiciye bir kez daha soymuş oluyor.

 - Birde ~~yoksa~~ değerli dinleyiciler, üzerinden birkaç ay geç-
miş olmasına rağmen, partimizin 65. yıldönümü üzerine ve 65. yıl-
dönümünü kutlamak için yapılan Duisburg toplantısı üzerine yazan
dinleyicilerimizin mektupları var. Örneğin Fransa'dan Özer,
F. Almanya'dan G. Gün, Fransa'dan Ali Bira, İzmir'den "Işığın Kay-
nağı" imzasıyla yazan dinleyicimiz, İzmit'ten Parti Yaşıyor,
Savaşıyor imzasıyla yazan dinleyicilerimiz partimizin 65. yıldö-
nümü "Demokratik Türkiye, Daha güçlü TKP" belgisini hayata ge-
çirmek için daha büyük bir enerjiyle çalışmak gerektiğini belir-
tiyorlar. Gün Güven adlı dinleyicimiz de TKP Genel Sekreteri
Haydar Kutlu'ya "artık geriye çekilecek yer kalmadı,

daha gerisi uçurumdur" sözlerini hatırlatıyor ve "geriye çekilecek yeri kalkamayan halkın^u, herhangi bir yoldan değil, diktatörlüğe karşı barış ve demokrasi yolundan başka yürüyecekleri^{tr} ~~yol kalmamıştır.~~" diyor.

4 — D.d. biraz ara verip Can Etili¹ den güzel bir türkü dinledikten sonra programımıza devam edelim. Can Etili söylüyor.

"Ömrüm, Ömrüm" Sarı Yeşil 232

----- Müzik

404 ~~- Halkın Kürsüsü'nü dinliyorsunuz. Mektuplara Tire'den Halktan biri imzasıyla yazan dinleyicimizin mektubuyla devam ediyoruz. Tire'li dinleyicimiz mektubuna ek olarak gönderdiği gazette küpüründe~~

A - Halkın Kürsüsü'nü dinliyorsunuz. Mektuplara İstanbul'dan Cemile Bulut adlı dinleyicimizin mektubuyla devam ediyoruz.

Cemile Bulut, ~~İstanbul'da~~ Boğaz'da demir atmış amerikan 6. filo gemilerinin onda yarattığı tepkiyi, nefreti anlatıyor mektubunda. Ve bindiği bir dolmuşun şoförünün de aynı tepkiyi dile getirdiğini belirtiyor.

Libya₁ dan yazan bir dinleyicimiz de Evren-Özal ikilisinin ülkeyi Amerikaya sattığını söylüyor ve "Konya'da NATO gözetleme üssü yapılmasına izin verilmesi de bunun en son örneğidir" diyo

~~İzmir Gümüşhane'den yazan bir dinleyicimizin Bayburt ilçe sinin bağlı bir nakhiyede görülen yaptırınları söylüyor~~

Gümüşhane'den yazan Bekir Özgür adlı dinleyicimiz de ülkemizin Amerikan uydusu yapılmasına karşı tepkisini dile getiriyor. Söyle diyorX:

Y - Geçenlerde televizyonda saat 20 haberlerini izliyordum. Haberi veren spiker, bazı hava alanlarının daha modern olabil-

mesi için genişleme ve düzenleme çalışmalarının sürdüğünü söylüyordu. Özellikle bu havaalanlarının doğu bölgelerine doğru yaygınlaştırılmasının önemini belirtiyordu. Ama gerçek bu mu? Amerikan Çevik Kuvvetlerinin yeni düzenlenen bu havaalanlarına inip kalkabilmeleri, ortadoğuyu daha iyi denetim altında tutabilmeleri ülkemizde hahat manevra yapabilmeleri, ~~İran'ın~~ Amerikanın İran'da kaybettiği ~~konumunun~~ konumunun ~~onun~~ onun açısından yarattığı boşluğu ^d kapatabilmesi ve ülkemizi ortadoğuda bir atlama taşası olarak kullanabilmesi için bu havaalanları yapılmaktadır.

Şimdi ben vatanını gerçekten seven insanlara soruyorum. Bu vatan Amerika'yı mı koruyacak, yoksa kendi evlatlarını mı? Amerika'ya topraklarını açmak ülkeyi nükleer savaş tehlikesine atmak değil mi? ~~Amerika~~ Kendi vatandaşlarına karşı ihanet değil mi?

A

- Bekir Özgür adlı dinleyicimizden başka İstanbul'dan ~~xxxxx~~
 "Zeytin Dalı" imzasıyla yazan dinleyicimiz de yine Türkiye'nin
~~ABD'ye~~ Evren, Özal yönetimince ABD'ye sınıksız bağlandığını, onun
 her dediğini yapan, hiçbir ulusal çıkarımızı gözetmeyen bir uy-
 dusu haline getirilişimize karşı tepkisini dile getiriyor.
~~Amerika'yla yapılan her görüşme, her anlaşma öncesinde amerika~~
~~kongresince ortaya sürülen Ermeni sorunu'ndan söz e~~

Evet, dinleyicilerimiz programda yer verdiğimiz mektuplarda
 da görüldüğü gibi, ülkemizin amerika uydusu haline getirilmesine
 karşı büyük tepki duyuyorlar. Ama Evren-Özal yönetimi Amerikaya verecekleri
 re hazırlanıyorlar. Biliyorsunuz SİA anlaşma ~~xxxxx~~ görüşmeleri
 sürüyor. Ve geçtiğimiz ^{günlerde} hafta Türkiye'ye gelen ABD savunma başkan
 yardımcısı R. Pearl Amerikanın ^{esi} radyosu antenlerini Diyarba-
 kıra dikme isteklerini tekrarladı. Ve Türkiye halkı Amerikaya

~~verilen ödünle~~ radyo için ülkemiz topraklarına anten
ABD, ^{ya}

Bir süre önce Incirlik teki hava filosundaki uçak sayısının
türk yetkililere danışmadan, haber vermeden 36'dan 48'e çıkardığı
ortaya çıktı. Tüm bunlar da gösteriyor ki ABD Türkiye'yi psiko-
lojik ve konvensiyonel savaş için bir atlama tahtası yapma ha-
zırlıklarını tamamlamaktadır. Ve/ ^{Türk halkı} bu ~~konuda~~ gelişmeleri kendi yö-
neticilerinden değil, ABD'nin ülkemize gelen temsilcilerinden
öğreniyorlar. Türk yetkililer hiçbir açıklama yapmıyorlar.
Biliyorsunuz geçen hafta Münih'te bir NAT^O semineri yapıldı.
Bu seminerde konuşan Amerikalı profesör Teller, "Türkiye Yıldız-
lar savaşı için ~~çok~~ çok cazip bir ülke olacaktır" dedi. ~~Noruz~~
~~olarak~~ Ülkesini seven bir insan bu sözler karşısında dehşete
düşer, büyük bir tepkiyle hemen cevap verir. "Bizim ülkemiz yıl-
dızlar savaşı için kullanılamaz. Buna hiçbir zaman izin vermeyiz.

Bu, hem ülkemiz insanının, hem ülkemiz topraklarının yok olması hem de ~~dünya halkları karşısında~~ ~~bu~~ ülkemizin ~~en~~ ~~bu~~ nükleer bir savaşı başlatacak olan bu projede yer alma onursuzluğu ile tüm dünya halklarının lanetlenmesi demektir. Hiç kimse bizim ülkemiz için böyle uğursuz projeler yapamaz demesi gerekir. Ama hiçbir türk yetkili, tepki göstermek bir yana konudan söz bile etmiyor.

Biz tüm halkımıza bir kez daha hatırlatıyoruz. Daha geç olmadan, bir sabah Amerika'nın verdiği bir kararla kendimizi savaş cehenneminin ortasında bulmak istemiyorsak, ABD yi ve diktatörlüğü durdurmak için harekete geçmeliyiz. Türkiye'nin Yıldızlar Savaşı projesinde yer almaması için, t praklarımızda nükleer ve Çevik Kuvvetlere kolaylık sağlanmasının kimyasal silahlar bulunmasının/önlenmesi için, harekete geçmeliyiz. SiA anlaşmasının derhal fesh edilmesi için ~~harekete geçmeliyiz.~~ ^{sehimin yitilmesini}

---mürn 355D

A - Halkın Kürsüsü'ne İstanbul'dan yazan Selahattin Yıldırım'ın mektubuyla devam ediyoruz. Dinleyicimiz, Aralık ayı başından bu yana ağır çalışma koşullarına karşı seslerini yükselten demiryolu işçilerinin çalışma koşullarını anlatıyor önce...

Y - Önce, demiryolu işçileri içinde eylemi başlatan makinistlerden söz edeceğim. Makinistlik ömür törpüsü. İki büyük tehdit var makinistin üstünde. Birincisi gürültü, ikincisi yüksek gerilim. Kolay değil kulakları sağır edencesine çalışan lokomotifin içinde 13-15-16 saat aralıksız çalışmak. Nitekim bir süre sonra kulakları gerçekten sağır olur makinistin. Bu durum doktor raporuyla belgelenince iki yol belirir makinistin önünde. Ya başka bir göreve aktarılacaktır ya da işten atılacaktır. Başka bir göreve aktarılması demek, ayda eline geçen 80 bin liranın 50 bine düşmesi demektir.

Tam 22 yıldır Haydarpasa garında çalışan Metin ustayla konuştum. İş bırakma eyleminin ^{neden} nasıl başladığını sordum. Şöyle anlattı:

- Mesele makinistlerin fazla mesaiye karşı koymalarıyla başladı. Biliyorsun biz hepimiz fiilen işçi ama kanunen memuruz ve bu yüzden sendikamız falan yok. 12 Eylül'den bu yana durumumuz her geçen gün ~~hır~~ kötüleşiyor. Hele makinistler... Alıyorlar treni, iki gün, üç gün yola gidiyorlar. Yol boyunca yedikleri yemeğin parasını bile ceplerinden ödüyorlar. Günlük çalışma süreleri 16-17 saate varıyor. Ve fazla mesai için saat başına 65 lira net para alıyorlar. 8 saat fazla mesai 500 lira ediyor. 500 liraya 10 ekmek alınmıyor bugün. Bir çocuğa "şurada 8 saat bekle" desen 500 liraya beklemez. Tabii makinistler ücret artsın diyorlar.

"Ya ücreti artırın, ya fazla mesaiyi kaldırın" diyorlar.

Ben iş bırakmaların nasıl başladığını soruyorum: Şöyle anlatı

yor:

"Yılbaşından önceydi. Makinistler içten içe kaynıyordu. Çoğu hastaydı, yorgundu. Buna rağmen geceli,gündüzlü çalışıyorlardı. Ancak yılbaşında canlarına tak etti. Hep beraber doktora çıktı makinistler, istirahat almak için. O gün işe çıkmak için hazır olanların tümü doktora çıktı. Kimileri istirahat aldı. Seferler aksadı.

- Peki, idarenin tepkisi ne oldu buna?

- Deliye döndü idareciler. Makinistlerin arasında komünistlerin olduğunu, hepsini içeri attıracaklarını söylediler. Ve makinistlerin içinden namuslu, sevilen, solcu bilinen 7 sini seçtiler ve açığa aldılar.

- Sonra neler oldu?

- Sonra iş böyle kalmadı tabii. Adana'dan, Malatya'dan da direniş haberleri geldi. Duyduk ki oralarda da aynı yüzden hu-

zursuzluk varmış. Ve işçiler iş bırakmalara başlamışlar. Bu haberlerin ardından İstanbul'da da başladı aynı şey. 8 saati dolduranlar çekip gittiler/ evlerine. Şefler polis zoruyla hepsini geri getirtmiş, ~~tatlı tatlı~~ konuşmuşlar. M Makinistlere "Ocak a ayı sonuna kadar sabredin, herşey düzelecek 24 Ocağa kadar" demişler. Tabii yalan söyledikleri 24 Ocakta anlaşıldı. Değişen bir şey yoktu. ~~Değişen birşey yoktu.~~ Eylemler yeniden başladı. Makinistler önceden haber veriyor ve 8 saat dolar dolmaz treni orada bırakıyorlar. Bir makinist arkadaş banliyo trenini Bostancı'da durdurmuş. Sabah seferiymiş. Tren tabii tıklım tıklım. Neden durduğunu sormuş yolcular. Bizim arkadaş da anlatmış. Dinlememiş yolcular. Kavga çıkmış. Arkadaşımızı hırpalamışlar. Zorla treni yürütmüşler. ^Moralimizi bozdu bu olay. Tamam, yolcular da haklı, herkes işine gücüne gidiyor. Ama bizimki de

ekmek kağısı. Onlar da emekçi, biz de. Eğer birbirimizi böyle günlerde desteklemezsek, bu kimin işine yarar?

- Haklısın. Peki şimdi durum nasıl Haydarpaşa'da.

- Gazeteler ^{şöbe}deyazıyor ya, makinistlerin ardından makasçılar da işi bırakmaya başladılar. Yavaş yavaş yayılıyor. Hepimiz birden meseleye sahip çıkmalıyız ki, başaralım. Bakalım, göreceğiz.

A — - İstanbul'dan yazan Selahattin Yıldırım'ın bir demiryolu işçisiyle söyleşisini dinlediniz. ~~Em~~ Programımız da burada sona eriyor d.d. Haftaya cuma günü yeni bir Halkın ^Aürsüsü programında tekrar birarada olmak dileğiyle hoşçakalın...

TÜRKİYE SOSYALİST AKADEMİKLERİNİN KURULUŞU